

GOIGS A LLAOR
DE
SANTA EULÀLIA DE MÈRIDA

VERGE I MÀRTIR
Patrona de la Parròquia d'Encamp

PRINCIPAT D'ANDORRA - BISBAT D'URGELL

Goigs de Santa Eulàlia de Mèrida

Verge y Martir mol dichosa,
Puig Jesuchrist tan vos ama:
Pregau per los quius reclaman
Santa Eularia gloriosa.

De Merida natural,
Esposa de Deu electa;
Noble, rica y principal,
Humil, honesta y discreta;
En totes virtuts perfeta,
En la fe molt fervorosa... etc.

En campanya vos prengueren,
En vostra tendra edad;
Y alli a Deu servireu,
Ab molta fidelitat;
Pura, limpia y castedad,
De guardar foreu zelosa... etc.

Furniá lo president,
Cuant tingué de vos noticia;
Maná que en continent,
Fosseu en mans de justicia,
Pera explotar sa malicia.
Contra vos molt rigorosa... etc.

En epulea posada,
Ab ates de foch ardent;
Vostra carn fou abrasada,
Y tractada cruelment;
Resistireu valentment
Restánt sempre vencedora... etc.

Furniá lo president
Maná que vos assotassen,
Y ab ganchos cruelment,
Vostre cos despedassassen,
Y del tot destrossegassen
Tota la vostra persona ...etc.

Restá nus y descubert,
Lo vostre preciós cos;
Volgué Deu tot poderós
Que de neu fos prest cubert
Senyal fonch tingut per cert,
Que estau al Cel gloriosa... etc.

Vostra Anima resplandent,
Veren molts al Cel pujar;
Volgué Deu Omnipotent,
Son poder manifestar;
Fentla per l'aire volar
En figura de coloma... etc.

Lo verdugo tan cruel,
Conegué la maravella;
Mogut per lo Deu del Cel,
Deixá la sua lley vella;
Abrassant molt prest aquella
De Jesuchrist molt venturosa... etc.

De Encamp sou la Patrona
Y sou de Deu estimada;
En lo Cel portau corona,
Entrels Martirs collocada;
Mostrantvos agraciada,
Dels devots molt piadosa... etc.

*Aquests goigs eren cantats el dia de la festivat, 10 de desembre,
Festa Major antigament de la Parròquia d'Encamp.
No havent-ne trobat cap estampa, en reproduïm transcrit el text manuscrit,
tal com va ser publicat a
«Recull de Goigs de la Parròquia d'Encamp» (1981)*

Fem constar l'agraïment als amics
Enric Balaguer, autor de la lletra; Mn. Josep M. Ricart, de la música, i Agustí Rios, de les il·lustracions,
ja que sense la seva estimable col·laboració no hauria estat possible l'edició d'aquests goigs

GOIGS A LLAOR DE SANTA EULÀLIA DE MÈRIDA

VERGE I

MÀRTIR

Patrona de la
(Principat d'Andorra)

Parròquia d'Encamp
Bisbat d'Urgell)

T'endardeix tot el que inspiri
per Jesús un viu deler:
*Duus al cor sentors de lliri
i l'audàcia de la fe.*

A la Mèrida romana,
i amb la creu d'insígnia i far,
l'alenada cristiana
enforteix la teva llar.
Noia encara, ja el martiri,
coratjosa vols haver:

Duus al cor...

Revestida amb blanca vesta
(és d'Eulàlia el «bell parlar»),
la fermesa en Déu et presta
a ser mall contra el pagà.
Saps prou bé que, quan s'aïri,
davant teu no podrà res:

Duus al cor...

«Sóc del Crist». I l'ardidesa
confon l'ànim del pretor.
Si amb ballestes de finesa
vol abatret el vigor,
poc entén aquest deliri
de tribut al Natzarè:

Duus al cor...

Cada unglot de ferro abriva
i flagel·la el dèbil cos.
Ni banyada de calç viva
no et dominen queixa o plors.
No sorprèn que el tirà admiri,
inclement, ton front serè:

Duus al cor...

Quan el foc, petja segura,
t'incendia rostre i pit,
alaestès, sobre neu pura,
pren volada l'esperit.
El seu vol cap a l'Empiri
torba un món pagà i obscè:

Duus al cor...

No t'adorms en el silenci
beatífic de la mort,
car els himnes de Prudenci
n'esgrafien el record;
bells acords per a collir-hi
nota a nota el teu voler:

Duus al cor...

Veus la llum com senya el ros
d'aquests cims cofats de neu,
com la vall se'ns fa més nostra
per l'encís que hi posà Déu;
perquè amb tu esdevé saltiri,
de virtut ens fas mercè:

Duus al cor...

Troba pau i joia vera
qui s'acull al teu recer:
nom sortós que Encamp vene
a sopluig del vell cloquer.
Aplegats, volem gaudir-hi
d'un fervor de cel replè:

Duus al cor...

T'endardeix tot el que inspiri
per Jesús un viu deler:
*Duus al cor sentors de lliri
i l'audàcia de la fe.*

entrada tornada

T'e-nar-deix tot el que inspi-ri per Je - sús un viu de - ler: R Duus al cor sentors de lli-ri i l'au-dàcia de la
cobles
fe. 1. A la Mè-ri-da ro - ma-na i amb la creu d'insígnia i far, l'a-le--na-da cristi - a-na enfor-teix la te-va
llar. Noia_enca-ra, ja_el mar-ti-ri, co-rat--jo-sa, vols ha -- ver: R Duus al cor...

V. Quan em trobava en perill i en la desgràcia. R. Em feien feliç els vostres manaments.

ORACIÓ

Oh Déu, ens alegrem amb la memòria de santa Eulàlia. Ajudeu-nos pels mèrits d'aquesta verge i màrtir que ens il·lumina amb l'exemple de la seva castedat i de la seva fortalesa.
Per Crist Senyor nostre. - R. Amén.

PRIMERA EDICIÓ
1990

Lletra: Enric Balaguer i Mestres
Música: Mn. Josep M. Ricart i Tasiés
Il·lustracions: Agustí Ríos i Ferrer

RESUM D'HISTÒRIA

Les obres del 1987-1989. La tasca de restauració i arranament de l'entorn de l'església de Santa Eulàlia d'Encamp ha estat un treball d'equip i de confiança. Un equip amb criteris diferents, però complementaris. La parròquia necessitava més espai i un centre parroquial coherent i adaptat a les necessitats socials i religioses d'avui en dia. Nosaltres, els arquitectes, hem intentat de donar forma a aquests interessos de vegades contradictoris, de vegades de gran ajuda.

En la restauració de l'església i la seva ampliació s'ha tingut molt present que la parròquia sigui tant un lloc de culte com un centre social. Exteriorment, s'ha intentat envoltar l'església amb una sèrie d'espais cívics per a l'ús de tothom. Primer, a la façana que dona a la plaça, que en realitat és l'esquena de l'església, s'ha creat un gran porxo, amb una escalinata, que convida a entrar. La frontera entre sagrat i profà queda difusa i ambigua, tal com succeeix en la realitat.

L'extensió de l'església s'ha obtingut traslladant l'altar i el retaule cap a l'Est, sota el mateix perfil de la coberta de pissarra de l'edifici vell. D'aquesta manera es dona un èmfasi major, amb la simplicitat del volum horitzontal, en contrast amb la verticalitat del campanar. Per conservar el marc del retaule, la paret de suport és estreta com l'original.

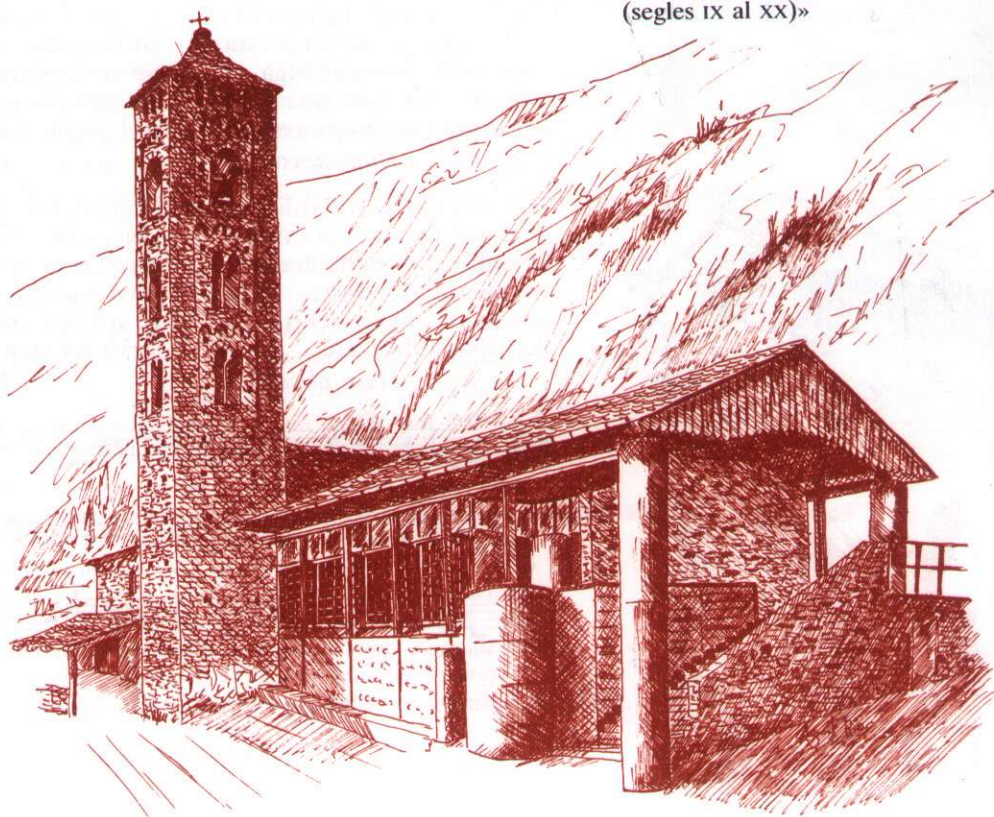
Per evitar el mimetisme del romànic i per valorar el que és realment vell i històric, la nova construcció adopta materials propis de la cultura actual i segueix, així, la tradició dels segles passats, en els quals cada època manifestava la seva cultura.

Durant el procés de construcció, els arqueòlegs van descobrir els murs de l'absis romànic antic. Aquest fet va imposar el canvi de nivell del terra de fusta en forma d'una lleugera rampa per arribar al nivell superior de l'absis, i el desplaçament del pas central al lateral nord, al costat de les capelles de sant Antoni i del Roser.

Esperem que amb aquestes obres hàgim recuperat la bellesa de l'arquitectura romànica i del seu entorn sense rebutjar la nostra pròpia cultura d'avui.

«Santa Eulàlia d'Encamp:
Evolució històrica d'un edifici
(segles IX al XX)»

El retaule de Santa Eulàlia (falta un treball a fons sobre la valuosa obra) és datat l'any 1701. Té al mig la imatge de santa Eulàlia i, a la fornícula de sobre, l'Assumpció; a la dreta de santa Eulàlia: santa Caterina d'Alexandria; a sobre, sant Nicolau; a l'esquerra de santa Eulàlia: santa Bàrbara; a sobre, sant Francesc Xavier, i a sota del retaule, dues escenes amb el martiri de santa Eulàlia.

*El dibuix de santa Eulàlia, que presideix els goigs, reproduceix el del Retaule;
a l'orla hi ha dibuixades totes les esglésies i ermites
que pertanyen a la Parròquia d'Encamp*

JUSTIFICACIÓ DEL TIRATGE

200 exemplars numerats de l'1 al 200, especials, i 2.000 exemplars, per a la Parròquia
A més, 650 exemplars destinats als «Amics dels Goigs»